

Control kan medføre Collisioner med Yberne, kan ikke absolut benegtes. Ligesom det imidlertid ligger i Sagens Natur, at det er umuligt for Lovvæsenet altid at udøve denne Control med Politie, medmindre der var ligesaa mange Politiebetjente, som man anvender Lovofficerer til Branderiopsynet, saaledes troer jeg heller ikke, at Collisionen synnerligt vilde forebygges derved. Man vilde i det Hele faae et Vidne mere paa Collisionen, der ifølge Sagens Natur ikke kan undgaaes. Men den vil neppe afværges; thi de Collisioner, der finde Sted, gaar ordentligviis ikke til Haandgribeligheder, men indfranke sig simpeltvæk til, at man søger at betage Lovopsynet den fornødne Afgang til at konstatere de Urigtigheeder, som finde Sted i Branderierne, saafom ved at slukke Lysene, naar det er om Natten, og paa andre saadanne Maader, og det vil man ikke genere sig ved at gjøre paa samme Maade imod Politiet.

Den samme ærede Landstingsmand har ogsaa ytret nogen Tvivl om, hvorvidt de hidtil gjældende Lovbestemmelser om Straf for ulovlig Besiddelse af Brændeviinsredskaber fremdeles skulle være anvendelige eller ikke. Det forekommer mig imidlertid, at den ærede Landstingsmand selv kom til det Resultat, at der juridisk ingen Tvivl kunde være om, at Forordningen af 1845 om dette Forhold fremdeles maatte gjælde. Det maa jeg tilstaae, har Regjeringen ogsaa anseet for aldeles utvivlsomt, og den Omstændighed, at denne Forordning ikke kan finde Anvendelse paa Bornholm og Læsø og i Kjøbstæderne — hvilket jeg for Dieblicket ikke erindrer — gjør Intet til Sagen; thi der gives for Dieblicket paa Bornholm og Læsø ingen ulovlig Besiddelse af Redskaber, idet nemlig enhver Mand der kan besidde Brændeviinsredskaber, og der kan saaledes for Dieblicket ikke være Spørgsmaal om at anvende denne Anordning der. Der vil kun blive Spørgsmaal derom, hvis Brændeviinsafgiftens Indførelse paa Bornholm og Læsø maatte føre til, at det ansaaes hensigtsmæssigt eller maaffee af Øvrigheden selv paa Bornholm blev foreslaaet, at i Fremtiden skulde ikke Alle kunne brænde Brændeviin til Huusbrug. I saa Fald vilde der blive Spørgsmaal om

at udvide denne Lov dertil; men, saalange dette ikke er Tilfældet, er der ingen Nødvendighed for at give denne Forordning Udvidelse til bemeldte Der. For Kjøbstæderne er der ligesaa lidt Anledning i Fremtiden, som der hidtil har været, til at give denne Forordning Anvendelse; thi det er jo en Selvfølge, at Lovvæsenets Control med, at der ikke brændes i Smug i Kjøbstæderne, hverken kan ansees forøget eller formindsket ved Portconsumtionens Ophævelse, saa at Forholdet med Hensyn til Kjøbstæderne er forblevet ganske uforandret.

Jovrigt skal jeg ikke paa Sagens nærværende Stadium yderligere yttre mig om denne Sag. Jeg troer, at det, som jeg har havt Leilighed til at udtale ved Sagens Behandling i det andet Thing, og hvortil der er blevet henviist af flere ærede Talere idag, maa indeholde tilstrækkelig Oplysning om, hvorledes Regjeringen opfatter denne Sag i det Hele, og jeg skal saaledes for Tiden idetmindste ikke opholde det høitærede Thing videre hermed.

Retf. Uagtet jeg ialmindelighed har stor Respect for og lægger megen Vægt paa den Mening, den høitagtede 5te Landstingsmand for Kjøbenhavn (Ørsted) udtaler, kan jeg dog med Hensyn til hvad han i denne Sag yttrede, at Regjeringen skulde have gjort vel stærk Brug af den Ret, som ifølge § 30 af Grundloven er hjemlet den, ikke Andet end antage, at vi maatte have gratuleret os, hvis den tidligere Regjering havde havt Mod nok til at ffære den Knude over, som nu foreløbigt er løst ved den provisoriske Anordning, der nu ved den Beslutning, Rigsdagen tager ved det foreliggende Lovforslag, vil vinde Lovskraft. Hvergang denne Sag angaaende Consumtionens og Formalingssafgiftens Ophævelse har været paa Bane, har man altid strandet, naar det Spørgsmaal kom frem: hvorfra skal Indemnificationen tages, hvem skal erstatte Statskassen det Tab i Indtægter, der opstaaer ved Consumtionens Ophævelse? Man har altid henstødt det derunder, og Stænderne have i Almindelighed sluttet deres Petitioner med, at Regjeringen burde vise Veien, og det var vistnok paa den Tid en absolut Nødvendighed, da man, ved at behandle saadanne Sager som denne meget forviklede Consumtionssag, altid